

Pokud bych se měla pokusit o zařazení této práce do kontextu různých přístupů uplatňovaných v moderní historiografii, zdá se mi, že kolísá někde mezi pokusem o náhled na italskou realitu prvních stoletích novověku vnímanou prizmatem historické antropologie a dějin každodennosti.

Z obou dvou směrů jsem se na jejích stránkách snažila uplatnit to nejlepší, co nabízejí, ať už se jedná o historicko - antropologické zaměření se na specifické případy, roli symbolismu v každodenním životě společnosti projevující se navenek v podobě různých gest, zvyků a rituálů důležitých pro utváření a udržení určité představy světa a úzkou návaznost na výsledky sociologického a antropologického bádání.! Z dějin každodennosti jsem si vypůjčila zase důraz na opakovatelnost, všednost a stereotyp, které se v kontextu cestování po Apeninském poloostrově ukázaly také celkově velmi důležitými komponentami v životě elit. Nehledě na tyto dva odlišné přístupy k historickému materiálu bylo mým cílem se především co nejvíce přiblížit k tomu, co nabízejí dějiny kultury vnímané v tom nejširším slova smyslu, které hlavně v posledních zhruba dvaceti letech dodaly historické vědě dostatečně silné impulsy podněcující výzkum v oblasti slavností, festivit a způsobů prožívání volného času vnímaných jako významný prostředek pro rekonstrukci mentality minulých epoch.

Tématem, které jsem si pro svou práci zvolila je poměrně dost široká látka, kterou představuje náplň volného času, zábava, slavnosti a chování Italů v raném novověku.

Zacílení se na Itálii je dané mým již dlouholetým zájmem o dějiny a kulturu této středomořské země. Časové vymezení, v jehož rámci jsem se rozhodla zvolené téma sledovat, se nevztahuje na celý raný novověk (chápaný většinou jako období vymezené na jedné straně objevením Ameriky a na druhé Velkou francouzskou revolucí), ale s drobnými přesahy jsem soustředila především na 16. a 17. století.